

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 27 lipca 2023 r.

Pozycja 222

POSTANOWIENIE

z dnia 13 kwietnia 2023 r.

Sygn. akt Ts 62/22

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Zbigniew Jędrzejewski,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej K.M. o zbadanie zgodności:

- 1) art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239, ze zm.) z art. 2 oraz art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) § 3 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 18 sierpnia 2011 r. w sprawie obowiązkowych szczepień ochronnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 753, ze zm.) z art. 2 oraz art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji;
- 3) art. 17 ust. 11 ustawy wymienionej w punkcie 1 niniejszego postanowienia w związku z § 5 rozporządzenia wymienionego w punkcie 2 z art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 w związku z art. 87 Konstytucji,

p o s t a n a w i a:

odmówić nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 14 marca 2022 r. (data nadania) K.M. (dalej: skarżąca), reprezentowana przez pełnomocnika z wyboru, wystąpiła z żądaniem przytoczonym w komparycji niniejszego postanowienia na tle następującej sprawy.

Naczelny Sąd Administracyjny wyrokiem z 27 października 2021 r. (sygn. akt [...]) oddalił skargę kasacyjną skarżącej od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z 25 lipca 2018 r. (sygn. akt [...]) oddalającego skargę na postanowienie Ministra Zdrowia z 3 października 2017 r. (nr [...]) w przedmiocie nałożenia grzywny w celu przymuszenia do wykonania obowiązku poddania dziecka szczepieniom ochronnym. Orzeczenie to utrzymało w mocy postanowienie Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego z 5 sierpnia 2016 r. (znak: [...]).

Prezes Trybunału Konstytucyjnego zarządzeniem z 6 maja 2022 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącej 17 maja 2022 r.) wezwał skarżącą do doręczenia: 1) własnoręcznie podpisanej skargi konstytucyjnej wraz z jej czterema odpisami; 2) odpisów lub kopii po-

świadczonych za zgodność z oryginałem (wraz z czterema kopiami): a) pełnomocnictwa szczególnego uprawniającego do sporządzenia i wniesienia skargi konstytucyjnej oraz reprezentowania skarżącej przed Trybunałem Konstytucyjnym w odniesieniu do sprawy, w związku z którą złożona została skarga konstytucyjna, b) ostatecznego orzeczenia, tj. wyroku NSA z 27 października 2021 r. (sygn. akt [...]) oraz c) orzeczeń (wyroków, postanowień, decyzji i innych rozstrzygnięć) potwierdzających wyczerpanie drogi prawnej; 3) udokumentowania daty doręczenia jej ostatecznego orzeczenia.

Skarżąca 24 maja 2022 r. (data nadania) doręczyła tylko część dokumentów, o których mowa w zarządzeniu.

Sędzia Trybunału Konstytucyjnego zarządzeniem z 22 listopada 2022 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącej 30 listopada 2022 r.) wezwał skarżącą do sprecyzowania przedmiotu skargi konstytucyjnej przez wyjaśnienie, czy są nimi tylko art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b oraz art. 17 ust. 1 i ust. 11 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239, ze zm.; dalej: ustawa o zapobieganiu i zwalczaniu chorób zakaźnych) i § 3 oraz § 5 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 18 sierpnia 2011 r. w sprawie obowiązkowych szczepień ochronnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 753, ze zm.; dalej: rozporządzenie), czy także wskazana, po słowach „Zaskarżone przepisy” (strona 2 skargi), „Ustawa o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym z dnia 30 listopada 2016 r. (Dz. U. z 2016 r. poz. 2072)”. W razie wskazania jako przedmiotu skargi przepisów ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym, skarżąca została zobowiązana do uzupełnienia uzasadnienia przez wyjaśnienie, w jaki sposób przepisy tej ustawy naruszają jej konstytucyjne wolności i prawa wskazane w skardze. Skarżąca ponadto została zobligowana do doręczenia brakujących odpisów lub poświadczonych za zgodność z oryginałem kopii: tytułu wykonawczego z 15 lipca 2016 r. wystawionego przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w M., postanowień Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w G. z 5 sierpnia 2016 r. (znak: [...]) nakładającego na skarżącą grzywnę w wysokości 500 zł w celu przymuszenia do wykonania obowiązku poddania dziecka szczepieniom ochronnym oraz Ministra Zdrowia z 3 października 2017 r. (nr [...]) utrzymującego w mocy rozstrzygnięcie Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w G., a także wyroku WSA w W. z 25 lipca 2018 r. (sygn. akt [...]). Sędzia Trybunału zobowiązał także skarżącą do wyjaśnienia, jaki charakter dla analizowanej sprawy ma doręczony w odpowiedzi na zarządzenie Prezesa Trybunału Konstytucyjnego z 6 maja 2022 r. wniosek skarżącej z 14 kwietnia 2020 r., skierowany do Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w G. o umorzenie postępowań egzekucyjnych o sygn. [...].

W piśmie procesowym z 7 grudnia 2022 r. (data nadania; błędnie oznaczonym jako pismo w sprawie o sygn. Ts 61/22) skarżąca wyjaśniła, że przedmiotem skargi konstytucyjnej są wskazane w jej *petitum* przepisy ustawy o zapobieganiu i zwalczaniu chorób zakaźnych i rozporządzenia. Do pisma skarżąca dołączyła tylko część dokumentów wskazanych w zarządzeniu. W zakresie pozostałych sformułowała wniosek o wyznaczenie nowego terminu, ewentualnie o przedłużenie terminu wskazanego w zarządzeniu.

Zakwestionowanym w skardze przepisom skarżąca zarzuciła naruszenie prawa do prywatności oraz prawa do decydowania o swoim życiu osobistym (art. 47 Konstytucji), a także naruszenie zasady dostatecznej określoności przepisów prawa (art. 2 Konstytucji). Zdaniem skarżącej zaskarżone przez nią przepisy naruszają również art. 87 Konstytucji, który statuuje zamknięty katalog źródeł prawa powszechnie obowiązującego.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

Skarga konstytucyjna jest sformalizowanym środkiem ochrony konstytucyjnych wolności i praw. Jej merytoryczne rozpoznanie jest uzależnione od spełnienia licznych przesłanek wynikających z art. 79 ust. 1 Konstytucji, a doprecyzowanych w ustawie z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK). Weryfikacja tych przesłanek następuje na etapie wstępnego rozpoznania na posiedzeniu niejawnym (art. 61 ust. 1 u.o.t.p.TK).

Zgodnie z art. 61 ust. 3 u.o.t.p.TK jeżeli skarga nie spełnia wymagań przewidzianych w ustawie, a usunięcie braków jest możliwe, wyznaczony sędzia Trybunału wydaje zarządzenie, w którym wzywa do ich usunięcia w terminie 7 dni od dnia doręczenia zarządzenia.

Zarządzeniem z 22 listopada 2022 r. sędzia Trybunału wezwał skarżącą do usunięcia stwierdzonych w toku wstępnej kontroli braków formalnych skargi, w tym także tych, które nie zostały usunięte w wykonaniu zarządzenia Prezesa Trybunału Konstytucyjnego z 6 maja 2022 r. W treści zarządzenia oprócz dokładnego wskazania m.in. brakujących dokumentów zawarto pouczenie, że w przypadku nieusunięcia braków w ustawowym terminie wydane zostanie postanowienie o odmowie nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

Odpis zarządzenia sędziego Trybunału z 22 listopada 2022 r. został skutecznie doręczony pełnomocnikowi skarżącej 30 listopada 2022 r. Obowiązkiem skarżącej było więc wykonać zarządzenie w całości w przepisany termin. Zarządzenie nie zostało jednak ponownie wykonane w całości, albowiem skarżąca usunęła jedynie część braków formalnych – nie doręczyła tytułu wykonawczego z 15 lipca 2016 r., postanowienia Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w G. z 5 sierpnia 2016 r. (znak: [...]) oraz wyroku WSA w W. z 25 lipca 2018 r. (sygn. akt [...]). Skarżąca złożyła wprawdzie wniosek o wyznaczenie nowego terminu usunięcia braków ewentualnie o jego przedłużenie, jednak ze względu na ustawowy charakter terminu (art. 61 ust. 3 u.o.t.p.TK) wniosek musiał zostać odrzucony jako niedopuszczalny.

Trybunał zwraca uwagę, że jeśli z przyczyn obiektywnych skarżący nie jest w stanie w terminie usunąć braków formalnych skargi konstytucyjnej, to zgodnie z art. 36 u.o.t.p.TK w związku z art. 168 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 1805, ze zm.; dalej: k.p.c.), może wystąpić z wnioskiem o przywrócenie terminu do podjęcia tej czynności. Warunkami uwzględnienia wniosku – zgodnie z art. 168 i art. 169 k.p.c. – są: wniesienie wniosku w ciągu tygodnia od czasu ustania przyczyny uchybienia terminowi; jednoczesne z wniesieniem wniosku dopełnienie czynności, dla której określony był termin; uprawdopodobnienie, że uchybienie terminowi nastąpiło bez winy wnioskodawcy.

Do dnia wydania niniejszego postanowienia skarżąca nie doręczyła dokumentów, o których mowa w zarządzeniu z 22 listopada 2022 r. wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu.

Wskazane okoliczności są – zgodnie z art. 61 ust. 4 pkt 2 u.o.t.p.TK – podstawą odmowy nadania skardze dalszego biegu.

Mając powyższe na względzie Trybunał postanowił jak w sentencji.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p.TK skarżącej przysługuje prawo wniesienia zażalenia na powyższe postanowienie w terminie 7 dni od daty jego doręczenia.